

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

14. juli 2016*

»Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — forordning (EF) nr. 1924/2006 — ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer — artikel 1, stk. 2 — anvendelsesområde — fødevarer, der leveres i den foreliggende form til den endelige forbruger — anprisninger i en kommerciel meddelelse, der udelukkende er rettet til fagpersoner på sundhedsområdet«

I sag C-19/15,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Landgericht München I (den regionale ret i første instans i München I, Tyskland) ved afgørelse af 16. december 2014, indgået til Domstolen den 19. januar 2015 i sagen

Verband Sozialer Wettbewerb eV

mod

Innova Vital GmbH,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, L. Bay Larsen, og dommerne D. Šváby, J. Malenovský, M. Safjan (refererende dommer) og M. Vilaras,

generaladvokat: H. Saugmandsgaard Øe

Justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Innova Vital GmbH ved Rechtsanwalt T. Büttner
- den græske regering ved A. Dimitrakopoulou og K. Karavasili, som befuldmægtigede
- den franske regering ved D. Colas og S. Ghiandoni, som befuldmægtigede
- Europa-Kommissionen ved S. Grünheid og K. Herbout-Borczak, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 18. februar 2016,

* Processprog: tysk.

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer (EUT 2006, L 404, s. 9, og berigtiget i EUT 2007, L 12, s. 3), som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1047/2012 af 8. november 2012 (EUT 2012, L 310, s. 36, herefter »forordning nr. 1924/2006«).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en sag mellem Verband Sozialer Wettbewerb eV, der er en tysk forening, der varetager konkurrencemæssige interesser, og Innova Vital GmbH vedrørende anvendelsen af forordning nr. 1924/2006 på ernærings- og sundhedsanprisninger, der er formuleret i en meddelelse, der udelukkende er rettet til fagpersoner på sundhedsområdet.

Retsforskrifter

EU-retten

Direktiv 2000/31/EF og 2006/123/EF

- 3 Artikel 2, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»direktivet om elektronisk handel«) (EFT 2000, L 178, s. 1) fastsætter, at i dette direktiv forstås ved:

»»kommerciel kommunikation«: alle former for kommunikation bestemt til direkte eller indirekte at fremme afsætningen af varer eller tjenester eller til etablering af et image for en virksomhed, en organisation eller en person, som udøver handels-, industri- eller håndværksvirksomhed eller et lovreguleret erhverv. Nedenstående udgør ikke i sig selv kommerciel kommunikation:

- information, som gør det muligt at få direkte adgang til denne virksomheds, organisations eller persons aktiviteter, herunder et domænenavn eller en e-postadresse
- kommunikation vedrørende en virksomheds, organisations eller persons varer, tjenester eller image udarbejdet uafhængigt af denne, især uden finansiel modydelse«.

- 4 Artikel 4, nr. 12), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT 2006, L 376, s. 36) indeholder en lignende definition af begrebet »kommerciel kommunikation«.

Forordning nr. 1924/2006

- 5 Følgende fremgår af 1., 2., 4., 9., 14., 16.-18. og 23. betragtning til forordning nr. 1924/2006:
»(1) I Fællesskabet indeholder mærkning af og reklamer for fødevarer i et stigende antal tilfælde ernærings- og sundhedsanprisninger. For at sikre forbrugerne et højt beskyttelsesniveau og lette deres valg bør de markedsførte produkter, herunder importerede produkter, være sikre og være forsynet med fyldestgørende mærkning. En afbalanceret og varieret kost er en forudsætning for et godt helbred, og enkeltprodukters betydning må ses i forhold til kosten som helhed.

- (2) Forskelle mellem nationale bestemmelser om sådanne anprisninger kan hindre den frie bevægelighed for fødevarer og skabe ulige konkurrencevilkår. De har således direkte betydning for, hvordan det indre marked fungerer. Det er derfor nødvendigt at vedtage fællesskabsregler for anvendelsen af ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer.

[...]

- (4) Denne forordning finder anvendelse på alle ernærings- og sundhedsanprisninger i kommercielle meddelelser, herunder bl.a. i generiske reklamer for fødevarer og i salgsfremmende kampagner, som for eksempel kampagner, som helt eller delvis støttes af offentlige myndigheder. Den finder ikke anvendelse på anprisninger, som fremsættes i ikke-kommercielle meddelelser såsom kostvejledninger eller råd fra offentlige sundhedsmyndigheder og -organer eller ikke-kommercielle meddelelser og informationer i pressen og i videnskabelige publikationer. [...]

[...]

- (9) Der findes en lang række næringsstoffer og andre stoffer, bl.a. vitaminer, mineraler, herunder sporstoffer, aminosyrer, essentielle fedtsyrer, fibre, forskellige plante- og urteekstrakter, med ernæringsmæssige eller fysiologiske virkninger, som kan forekomme i en fødevarer og gøres til genstand for en anprisning. Der bør derfor fastsættes generelle principper, der skal gælde for alle anprisninger af fødevarer, med henblik på at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, at give forbrugeren de fornødne oplysninger til at kunne foretage et valg med fuldt kendskab til oplysninger om produktet samt at skabe lige konkurrencevilkår for fødevarerbranchen.

[...]

- (14) I nogle medlemsstater anvendes for øjeblikket en lang række forskellige anprisninger i mærkningen af og reklamerne for fødevarer vedrørende stoffer, hvis gavnlige virkning ikke er dokumenteret, eller som der for øjeblikket ikke er tilstrækkelig videnskabelig enighed om. Det må sikres, at den gavnlige ernæringsmæssige eller fysiologiske virkning af de stoffer, der er omfattet af en anprisning, er dokumenteret.

[...]

- (16) Det er vigtigt, at anprisninger af fødevarer kan forstås af forbrugerne, og alle forbrugere bør beskyttes imod vildledende anprisninger. Siden iværksættelsen af Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 [om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om vildledende reklame (EFT 1984, L 250, s. 17)] har De Europæiske Fællesskabers Domstol imidlertid i forbindelse med retsafgørelser i sager om reklame fundet det nødvendigt at undersøge virkningen på en tænkt, typisk forbruger. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og for at den beskyttelse, der ligger i forordningen, rent faktisk kan fungere, anvender denne forordning som udgangspunkt en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger, under hensyntagen til sociale, kulturelle og sproglige forhold, i overensstemmelse med Domstolens fortolkning, men sørger for at forhindre udnyttelse af forbrugere, hvis situation gør dem særligt udsatte over for vildledende anprisninger. I de tilfælde, hvor en anprisning specifikt rettes mod en særlig gruppe af forbrugere som for eksempel børn, bør virkningen af den pågældende anprisning vurderes ud fra, hvordan den opleves af et gennemsnitligt medlem af denne gruppe. Begrebet gennemsnitsforbruger er ikke et statistisk begreb. Nationale domstole og myndigheder bør selv, under hensyn til Domstolens retspraksis, foretage en vurdering med henblik på at bestemme gennemsnitsforbrugers typiske reaktion i et givet tilfælde.

(17) Det er primært videnskabelig dokumentation, der bør tages i betragtning ved anvendelsen af ernærings- og sundhedsanprisninger, og de ledere af fødevarevirksomheder, der anvender anprisninger, bør retfærdiggøre dem. Anprisninger bør dokumenteres videnskabeligt under hensyntagen til alle tilgængelige videnskabelige oplysninger og med afvejning af den samlede evidens.

(18) En ernærings- eller sundhedsanprisning bør ikke anvendes, hvis den er uforenelig med almindeligt anerkendte ernærings- og sundhedsprincipper, eller hvis den tilskynder til eller billiger overdrevent indtag af en fødevare eller går imod gode kostvaner.

[...]

(23) Sundhedsanprisninger bør kun godkendes til anvendelse i Fællesskabet, når der er gennemført en videnskabelig vurdering af den højst mulige standard. For at sikre en harmoniseret videnskabelig vurdering af sådanne anprisninger bør Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet forestå sådanne vurderinger. [...]«

6 Forordningens artikel 1 med overskriften »Formål og anvendelsesområde« bestemmer i stk. 1 og 2:

»1. Denne forordning harmoniserer medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende ernærings- og sundhedsanprisninger med henblik på at sikre, at det indre marked fungerer tilfredsstillende, samtidig med at der sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau.

2. Denne forordning finder anvendelse på ernærings- og sundhedsanprisninger i kommercielle meddelelser, uanset om det er i form af mærkning, præsentation eller reklame for fødevarer, der leveres i den foreliggende form til den endelige forbruger.

[...]«

7 Den nævnte forordnings artikel 2 med overskriften »Definitioner« bestemmer:

»1. I denne forordning

a) defineres »fødevarer«, »leder af en fødevarevirksomhed«, »markedsføring« og »endelig forbruger« som i artikel 2 og artikel 3, nr. 3), 8) og 18), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed [(EFT 2002, L 31, s. 1)]

[...]

2. Endvidere forstås ved:

1) »anprisning«: ethvert budskab eller enhver fremstilling, der ikke er obligatorisk i henhold til fællesskabslovgivningen eller national lovgivning, herunder billeder, grafik eller symboler uanset form, som angiver, indikerer eller antyder, at en fødevare har særlige egenskaber

[...]

4) »ernæringsanprisning«: enhver anprisning, der angiver, indikerer eller antyder, at en fødevare har særlige gavnlige ernæringsmæssige egenskaber på grund af

- a) den energi (kalorieværdi), som den
 - i) giver
 - ii) giver i nedsat eller øget grad, eller

- iii) ikke giver, og/eller
- b) de næringsstoffer eller andre stoffer, som den
 - i) indeholder
 - ii) indeholder i nedsat eller øget omfang, eller
 - iii) ikke indeholder

5) »sundhedsanprisning«: enhver anprisning, der angiver, indikerer eller antyder, at der er sammenhæng mellem en fødevarekategori, en fødevare eller en af dens bestanddele og sundhed

[...]«

8 Forordningens kapitel II vedrørende de generelle principper omfatter dennes artikel 3-7. Med overskriften »Generelle principper for alle anprisninger« fastsætter artikel 3 i forordning nr. 1924/2006:

»Ernærings- og sundhedsanprisninger må kun anvendes i mærkning og præsentation af eller reklame for fødevarer, der markedsføres i Fællesskabet, hvis de er i overensstemmelse med denne forordning.

Med forbehold af direktiv 2000/13/EF og 84/450/EØF må ernærings- og sundhedsanprisninger ikke

a) være usande, tvetydige eller vildledende

[...]«

9 Forordningens artikel 5 med overskriften »Almindelige betingelser« bestemmer i stk. 1 og 2:

»1. Anvendelse af ernærings- og sundhedsanprisninger tillades kun, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Forekomsten, fraværet eller det reducerede indhold i en fødevare eller fødevarekategori af det næringsstof eller andet stof, anprisningen vedrører, har en gavnlig ernæringsmæssig eller fysiologisk virkning, som er dokumenteret med almindeligt anerkendt videnskabelig evidens.

[...]

2. Anvendelse af ernærings- og sundhedsanprisninger tillades kun, hvis det kan forventes, at gennemsnitsforbrugeren kan forstå de gavnlige virkninger, således som de udtrykkes i anprisningen.«

10 Den nævnte forordnings artikel 10-19 omhandler sundhedsanprisninger.

11 Forordningens artikel 10 med overskriften »Særlige betingelser« bestemmer i stk. 1:

»Det er forbudt at anvende sundhedsanprisninger, medmindre de opfylder de generelle krav i kapitel II og de særlige krav i dette kapitel og er godkendt i henhold til denne forordning og medtaget på listerne over anprisninger, der er tilladt i henhold til artikel 13 og 14.«

Tysk ret

- 12 § 8, stk. 1, første punktum, i Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (lov om bekæmpelse af illoyal konkurrence) i den affattelse, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen (BGBl. 2010 I, s. 254), fastsætter:

»Der kan anlægges et søgsmål med henblik på ophævelse af en ulovlig handling, eller, såfremt der er risiko for gentagelse, kan den, der udøver en efter § 3 eller § 7 ulovlig kommerciel adfærd, sagsøges med henblik på nedlæggelse af forbud.«

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

- 13 Innova Vital, hvis direktør er læge, har i Tyskland markedsført et kosttilskud benævnt »Innova Mulsin® Vitamin D₃«, der indeholder vitamin D₃, og som indtages i dråbeform.
- 14 I november 2013 sendte direktøren for Innova Vital en skrivelse udelukkende til navngivne læger med følgende ordlyd (herefter den »omhandlede skrivelse«):

»[...]

De kender situationen: 87% af alle tyske børn har et indhold af D-vitamin i blodet, der er lavere end 30 ng/ml. Ifølge DGE [(Deutsche Gesellschaft für Ernährung, det tyske ernæringsråd)] skal denne værdi imidlertid ligge mellem 50 og 75 ng/ml.

Som beskrevet i talrige undersøgelser bidrager D-vitamin i væsentlig grad til at forebygge flere sygdomme såsom atopisk dermatitis, osteoporose, diabetes mellitus og MS [(multipel sklerose)]. Ifølge disse undersøgelser er et for lavt niveau af D-vitamin allerede i barndommen medansvarligt for den senere forekomst af de nævnte sygdomme.

Af denne grund har jeg givet min egen søn de anbefalede præparater med D-vitamin, og jeg har konstateret, at den traditionelle tabletform ikke er anbefalelsesværdig til spædbørn, små børn eller endog børn i skolealderen. Min søn spyttede flere gange tabletterne ud igen.

Som læge med speciale i immunologi har jeg reflekteret over dette spørgsmål og udviklet en vitamin D₃-emulsion (Innova Mulsin® D₃), som kan indtages i dråbeform.

[...]

Fordele ved Mulsin®-emulsionen:

[...]

Hurtig forebyggelse eller udbedring af mangeltilstande (80% af befolkningen beskrives som havende D₃-vitaminmangel om vinteren)

[...]

Betingelser for direkte bestilling samt gratis informationsmateriale til Deres praksis kan fås ved henvendelse på nummer [...]«.

- 15 Den omhandlede skrivelse indeholdt også en billedpræsentation af kosttilskuddet Innova Mulsin® Vitamin D₃, oplysninger om produktets sammensætning, salgsprisen og dagsprisen for en behandling i henhold til den anbefalede dosis på en dråbe dagligt.

16 Verband Sozialer Wettbewerb anlagde sag ved Landgericht München I (den regionale ret i første instans i München I, Tyskland) med påstand om nedlæggelse af forbud over for Innova Vital i henhold til § 8 i lov om bekæmpelse af illoyal konkurrence i den affattelse, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen.

17 Denne forening har for den forelæggende ret gjort gældende, at den omhandlede skrivelse indeholder sundhedsanprisninger, der er ulovlige i henhold til artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 1924/2006, nemlig de to følgende oplysninger:

»Som beskrevet i talrige undersøgelser bidrager D-vitamin i væsentlig grad til at forebygge flere sygdomme såsom atopisk dermatitis, osteoporose, diabetes mellitus og MS [(multipel sklerose)]. Ifølge disse undersøgelser er et for lavt niveau af D-vitamin allerede i barndommen medansvarligt for den senere forekomst af de nævnte sygdomme«

og

»Hurtig forebyggelse eller ubedring af mangeltilstande (80% af befolkningen beskrives som havende D₃-vitaminmangel om vinteren)«.

18 I denne henseende har Verband Sozialer Wettbewerb bl.a. gjort gældende, at bestemmelserne i forordning nr. 1924/2006 finder anvendelse på reklame, der er rettet til såvel fagpersoner som lægfolk.

19 Derimod omfatter forordning nr. 1924/2006 ifølge Innova Vital ikke reklame, der er rettet til fagpersoner. Da den omhandlede skrivelse var rettet udelukkende til læger, finder denne forordnings bestemmelser derfor ikke anvendelse på sundhedsanprisningerne i denne skrivelse, som er ulovlige i henhold til artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 1924/2006.

20 Efter den forelæggende rets opfattelse afhænger afgørelsen af tvisten i hovedsagen af fortolkningen af artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006, der vedrører formålet med og anvendelsesområdet for denne forordning.

21 Landgericht München I (den regionale ret i første instans i München I) har på den baggrund besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006 fortolkes således, at bestemmelserne i denne forordning også gælder for ernærings- og sundhedsrelaterede oplysninger, som gives i kommercielle meddelelser i forbindelse med reklame for fødevarer, der leveres i den foreliggende form til den endelige forbruger, hvis den kommercielle meddelelse eller reklame udelukkende er henvendt til fagkredse?«

Om det præjudicielle spørgsmål

22 Den forelæggende ret ønsker med sit spørgsmål nærmere bestemt oplyst, om artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006 skal fortolkes således, at ernærings- og sundhedsanprisninger i en kommerciel meddelelse vedrørende en fødevarer, der skal leveres i den foreliggende form til den endelige forbruger, henhører under denne forordnings anvendelsesområde, når denne meddelelse ikke er rettet til den endelige forbruger, men udelukkende til fagpersoner på sundhedsområdet.

23 Ifølge Domstolens faste praksis skal der ved fortolkningen af en EU-retlig bestemmelse ikke blot tages hensyn til dennes ordlyd, men også til den sammenhæng, hvori den indgår, og til de mål, der forfølges med den ordning, som den udgør en del af (jf. bl.a. dom af 17.11.1983, Merck, 292/82, EU:C:1983:335, præmis 12, af 4.5.2010, TNT Express Nederland, C-533/08, EU:C:2010:243, præmis 44, og af 17.3.2016, Liffers, C-99/15, EU:C:2016:173, præmis 14).

- 24 For så vidt angår for det første ordlyden af artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006 må det fastslås, at denne forordning i henhold til denne bestemmelse finder anvendelse på ernærings- og sundhedsanprisninger, dels når disse er formuleret i kommercielle meddelelser, uanset om det er i form af mærkning, præsentation eller reklame for fødevarer, dels når de pågældende fødevarer er bestemt til at leveres i den foreliggende form til den endelige forbruger.
- 25 Denne forordning indeholder ingen definition af begrebet »kommerciel meddelelse«. Begrebet defineres imidlertid på andre områder af EU-retten ved bestemmelser i afledt ret, i hvilke der i det foreliggende tilfælde bør hentes inspiration med henblik på at sikre sammenhængen i EU-retten.
- 26 Ifølge artikel 2, litra f), i direktiv 2000/31 betyder »kommerciel kommunikation« alle former for kommunikation bestemt til direkte eller indirekte at fremme afsætningen af varer eller tjenester eller til etablering af et image for en virksomhed, en organisation eller en person, som udøver handels-, industri- eller håndværksvirksomhed eller et lovreguleret erhverv.
- 27 Artikel 4, nr. 12), i direktiv 2006/123 indeholder en lignende definition af begrebet »kommerciel kommunikation«. I denne henseende har Domstolen fastslået, at en kommerciel kommunikation i henhold til denne bestemmelse ikke alene omfatter reklame i klassisk betydning, men også andre former for reklame og oplysningsmeddelelser med henblik på at hverve nye kunder (jf. dom af 5.4.2011, Société fiduciaire nationale d'expertise comptable, C-119/09, EU:C:2011:208, præmis 33).
- 28 Det fremgår desuden af fjerde betragtning til forordning nr. 1924/2006, at begrebet »kommerciel meddelelse« ligeledes omfatter en meddelelse, der har et »salgsfremmende« formål.
- 29 På det grundlag skal begrebet »kommerciel meddelelse« som omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 2, forstås således, at det bl.a. omfatter en meddelelse i form af reklame for fødevarer med henblik på direkte eller indirekte at fremme afsætningen af disse fødevarer.
- 30 En sådan meddelelse kan imidlertid ligeledes tage form af en reklameskrivelse, som de erhvervsdrivende i fødevarerektoren retter til fagfolk på sundhedsområdet, og som indeholder ernærings- og sundhedsanprisninger som omhandlet i denne forordning med henblik på, at disse fagfolk i givet fald anbefaler deres patienter at købe og/eller indtage den nævnte fødevarer.
- 31 Det skal endvidere bemærkes, at artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006 ikke indeholder nogen præcisering af modtageren af den kommercielle meddelelse og ikke skelner mellem, om der er tale om en endelig forbruger eller en fagperson på sundhedsområdet. Det følger heraf, at det, således som generaladvokaten har anført i punkt 39 i forslaget til afgørelse, er selve produktet, der skal være rettet til den endelige forbruger, og ikke den meddelelse, hvori produktet er omtalt.
- 32 På det grundlag må det konstateres, at det fremgår af ordlyden af denne bestemmelse, sammenholdt med artikel 2, litra f), i direktiv 2000/31 og artikel 4, nr. 12), i direktiv 2006/123, at forordning nr. 1924/2006 finder anvendelse i forhold til ernærings- og sundhedsanprisninger, der angives i en kommerciel meddelelse, der udelukkende er rettet til fagpersoner på sundhedsområdet.
- 33 Det skal for det andet påpeges, at en sådan fortolkning ikke afkræftes af en analyse af den sammenhæng, hvori artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006 indgår.
- 34 Ganske vist omhandler visse af betragtningerne til og bestemmelserne i forordning nr. 1924/2006, således som anført af Innova Vital, herunder 1., 9., 16., 29. og 36. betragtning til denne forordning samt dennes artikel 5, stk. 2, udtrykkeligt »forbrugere« uden at nævne »fagpersoner«.
- 35 Den manglende henvisning til »fagpersoner« i disse betragtninger og bestemmelser betyder imidlertid ikke, at den nævnte forordning ikke finder anvendelse i en situation, hvor en kommerciel meddelelse udelukkende er rettet til fagpersoner på sundhedsområdet. I en sådan situation er denne meddelelse

mellem ledere i fødevarer virksomheder og fagpersoner på sundhedsområdet nemlig først og fremmest målrettet den endelige forbruger, således at denne køber den fødevarer, der er genstand for meddelelsen, efter de anbefalinger, som de pågældende fagpersoner giver.

- 36 Det skal tilføjes, at det ikke af nogen bestemmelse i forordning nr. 1924/2006 fremgår, at denne ikke finder anvendelse på kommercielle meddelelser, der er rettet til fagpersoner på sundhedsområdet.
- 37 Endelig hvad angår de formål, der forfølges med den nævnte forordning, understøtter disse en fortolkning, hvorefter samme forordning finder anvendelse på kommercielle meddelelser, der udelukkende er rettet til fagpersoner på sundhedsområdet.
- 38 I henhold til artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 1924/2006 har denne nemlig til formål at sikre, at det indre marked fungerer tilfredsstillende, samtidig med at der sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau.
- 39 I denne henseende er sundhedsbeskyttelse, således som det fremgår af 1. og 18. betragtning til denne forordning, et af hovedformålene med forordningen (dom af 6.9.2012, Deutsches Weintor, C-544/10, EU:C:2012:526, præmis 45). I denne forbindelse skal forbrugeren navnlig gives de fornødne oplysninger, således at han kan foretage et valg med fuldt kendskab til oplysninger om produktet (dom af 10.4.2014, Ehrmann, C-609/12, EU:C:2014:252, præmis 40, og af 17.12.2015, Neptune Distribution, C-157/14, EU:C:2015:823, præmis 49).
- 40 I denne henseende fastsætter artikel 5, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1924/2006, at ernærings- og sundhedsanprisninger kun tillades, hvis forekomsten, fraværet eller det reducerede indhold i en fødevarer eller fødevarer kategori af det næringsstof eller andet stof, som anprisningen vedrører, har en gavnlige ernæringsmæssig eller fysiologisk virkning, som er dokumenteret ved almindeligt anerkendte videnskabelige data. 14. betragtning til denne forordning indeholder ligeledes en lignende formulering.
- 41 17. betragtning til den nævnte forordning præciserer, at den videnskabelige dokumentation bør være det primære aspekt, der tages i betragtning ved anvendelsen af ernærings- og sundhedsanprisninger. Endvidere anføres det i 23. betragtning til samme forordning, at sundhedsanprisninger kun bør godkendes til anvendelse i Unionen, når der er gennemført en videnskabelig vurdering af den højst mulige standard, og at Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet bør forestå sådanne vurderinger for at sikre en harmoniseret videnskabelig vurdering af anprisningerne.
- 42 Forordning nr. 1924/2006 fastsætter således en procedure for undersøgelse af, om en anprisning ifølge forordningen er videnskabeligt begrundet.
- 43 Fagpersoner på sundhedsområdet kan ganske rigtigt anses for at have et større videnskabeligt kendskab end den endelige forbruger, hvorved forstås en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger, som anført i 16. betragtning til denne forordning. Disse fagpersoner kan imidlertid ikke anses for altid at have rådighed over hele den specialiserede og opdaterede videnskabelige sagkundskab, der er nødvendig for at vurdere alle de fødevarer og ernærings- og sundhedsanprisninger, der anvendes i mærkning, præsentation eller reklame for disse fødevarer.
- 44 Som anført af generaladvokaten i punkt 49 i forslaget til afgørelse kan det ikke udelukkes, at fagpersoner på sundhedsområdet selv vildledes af vildledende, tvetydige eller usande ernærings- og sundhedsanprisninger.
- 45 Der er derfor risiko for, at disse fagpersoner i god tro videregiver fejlagtige oplysninger til de endelige forbrugere, som de har forbindelse med, vedrørende fødevarer, der er genstand for en kommerciel meddelelse. Denne risiko er så meget desto mere alvorlig, fordi de nævnte fagpersoner på grund af det tillidsforhold, der generelt eksisterer mellem disse og deres patienter, har stor indflydelse på patienterne.

- 46 Hvis de ernærings- og sundhedsanprisninger, der er rettet til fagpersoner på sundhedsområdet, ikke er omfattet af anvendelsesområdet for forordning nr. 1924/2006 med den konsekvens, at sådanne anprisninger ville kunne anvendes uden nødvendigvis at være baseret på videnskabelig dokumentation, vil der være risiko for, at fødevarer virksomheder overtræder forpligtelserne efter denne forordning ved at henvende sig til den endelige forbruger via fagpersoner på sundhedsområdet med henblik på, at disse anbefaler fødevarerne over for denne forbruger.
- 47 Følgelig bidrager anvendelsen af denne forordning på ernærings- og sundhedsanprisninger i en kommerciel meddelelse til fagpersoner til et højt forbrugerbeskyttelsesniveau i det indre marked, hvis funktion forordning nr. 1924/2006 sikrer.
- 48 Innova Vitals argumenter afkræfter ikke den fortolkning, hvorefter den nævnte forordning finder anvendelse på ernærings- og sundhedsanprisninger, der er formuleret i en kommerciel meddelelse, herunder når denne er rettet udelukkende til fagpersoner på sundhedsområdet.
- 49 Det følger ganske rigtigt af artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006, at anvendelsen af ernærings- og sundhedsanprisninger kun er tilladt, såfremt gennemsnitsforbrugeren kan forstå de gavnlige virkninger, der er udtrykt i anprisningen.
- 50 Det kan imidlertid ikke heraf udledes, at enhver objektiv oplysning fra fødevarer virksomheder til fagpersoner på sundhedsområdet om nye videnskabelige udviklinger, der indebærer anvendelse af en teknisk eller videnskabelig terminologi som i det foreliggende tilfælde udtrykket »atopisk dermatitis«, ville være forbudt.
- 51 Artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006 skal nemlig forstås således, at denne bestemmelse finder anvendelse, når ernærings- og sundhedsanprisninger meddeles direkte til den endelige forbruger for at gøre det muligt for denne at foretage sit valg med fuldt kendskab til oplysninger om produktet. I en sag som den i hovedsagen omhandlede forelægges den skrivelse, der indeholder disse anprisninger, imidlertid ikke i sig selv for den endelige forbruger, således som generaladvokaten har anført i punkt 54 i forslaget til afgørelse, men er rettet til fagpersoner, der stiltiende opfordres til at anbefale den fødevarer, der er omfattet af disse anprisninger, til den endelige forbruger.
- 52 Desuden anføres det i fjerde betragtning til forordning nr. 1924/2006, at denne ikke finder anvendelse på anprisninger, som fremsættes i ikke-kommercielle meddelelser såsom kostvejledninger eller råd fra offentlige sundhedsmyndigheder og -organer eller ikke-kommercielle meddelelser og informationer i pressen og i videnskabelige publikationer.
- 53 Følgelig er denne forordning ikke til hinder for objektive oplysninger fra fagpersoner på sundhedsområdet om nye videnskabelige udviklinger, der indebærer anvendelsen af en teknisk eller videnskabelig terminologi, i en situation, hvor meddelelsen er ikke-kommerciel.
- 54 Under hensyn til ovenstående betragtninger skal det forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006 skal fortolkes således, at ernærings- og sundhedsanprisninger i en kommerciel meddelelse vedrørende en fødevarer, der skal leveres i den foreliggende form til den endelige forbruger, henhører under denne forordnings anvendelsesområde, når denne meddelelse ikke er rettet til den endelige forbruger, men udelukkende til fagpersoner på sundhedsområdet.

Sagens omkostninger

- 55 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parter udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Tredje Afdeling) for ret:

Artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1047/2012 af 8. november 2012, skal fortolkes således, at ernærings- og sundhedsanprisninger i en kommerciel meddelelse vedrørende en fødevarer, der skal leveres i den foreliggende form til den endelige forbruger, henhører under denne forordnings anvendelsesområde, når denne meddelelse ikke er rettet til den endelige forbruger, men udelukkende til fagpersoner på sundhedsområdet.

Underskrifter